

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Rimaszombat fejlődéséhez.

Városunk fejlődése érdekében utóbbi időben többször emeltünk már szót. Közös és mindnyájunk érdeke ez, és kötelességünket teljesítettük, ha munkáinkkal és tevékenységünkkel a legesekélyebbet is elérhettük. Nem kizárólag a localis patriotismus szószólói vagyunk, hanem megyénk érdekeivel igenis közvetlenül összefügg székhelyének fejlődése és felvirágzása, miért is a „salus reipublicae” az, melyért lándzsát törünk.

Sajnos, mindnyájan kénytelenek vagyunk beismerni, hogy városunkban a kereskedelem hanyatlott, az ipar pang, a népesedési mozgalom nincs növekvő arányban, és ha fel nem frissítjük az erekben lüktető vért, úgy visszafejlődünk és mihamar akadni fog egy rövidlátó és takarékos gondolkodású városatya, a ki Jolsva város esetéhez hasonló indítvánnyal lép majd meg bennünket.

Tény, hogy első sorban a városi előjáróság, mint a város ügyeinek vezetősége van hivatva a város érdekében fokozott tevékenységgel eljárni és munkásságával oda hatni, hogy falainkon belül közintézmények létesítése, vállalatok felkarolása által a közjó fejlődjék; de bárha egyrésztől nem tagadjuk, hogy ez irányban többet is várhatnánk, másrésztől elfogulatlanul ítélkezve, be kell látnunk, hogy kizárólag a városi előjáróságtól várni és onnan követelni minden mozgalmat és tevékenységet, a milyen kényelmes, olyan jogosulatlan követelés is.

Hivatalnok emberektől, hivatalbeli kötelességük elvégzése után csak szerénytelen álláspont mellett lehet másnemű kötelezettségek teljesítését igényelni. Ezzel nem mondtuk, hogy a hivatalos óra után nem szabad valami üdvös dologgal foglalkozni, de belátjuk, hogy nem kívánhatjuk senkitől, hogy erején túl lekösse magát.

A városunk élén álló hivatalnokok oly rosszul vannak dotálva, hogy szép tőlük, ha kötelességüket elvégezve, megélhetésük végett más meg-

engedett mellékjövedelmet hozó foglalkozást nem üznek. Indokolva van tehát, ha azt mondjuk, hogy a képviselő-testület — mint e város polgárainak intellektuális kivonata, — nyújtson kezdet a városi előjáróságnak, sőt kell, hogy ennél többet is tegyen, adja meg az impulsust valaminek a létesítéséhez.

Figyelemmel kísérve a napi lapokat, onnan és azokból elleshetjük, hogy ime, a kormány valamely közintézményt óhajt létesíteni vagy valamely vállalat van alakulófélben, a mely elhelyezését az adandó kedvezményektől teszi függővé. Az ily esetek nyilvántartását csak azoktól lehet várni, a kik figyelmüket erre fordítva, ezen kérdésekkel foglalkozni óhajtanak. Nem kívánhatjuk tehát ezt a város előjáróságtól, ily, a szükségletnek megfelelő fokozottabb mérvben, mert annak tevékenységét, hivatalos munkaköre teljesen leköti; tehát az együtt munkálkodást megelőzőleg czélszerűnek tartanánk, képviselő-testületünk néhány tagjából álló bizottság kiküldését, a mely bizottság figyelemmel volna a napi eseményekre és a kínálkozó alkalmat — a város előjáróságával együtt — megragadva, vállvetve tennének lépéseket az esetleg kínálkozó előnyöknek városunk javára való kieszközölése végett. Így véljük könnyebben elérhetőnek valamely — városunk fellendítésére szolgáló — intézmény létesítését.

Legutóbb egy agyagipar gyár felállításának eszméje merült fel, ennek érdekében szintén csak a fent elmondottakra hivatkozhatunk. T. i. hogy nem tisztán a város előjárósága tervezte ezen eszmét, hanem az csak behatóbb eszmeeserek és értekezletek után, hozott azt annak tudomására, hogy így a város polgárai által letett alapkö kidolgozást és befejezést fölülről nyerhessen.

Tudomásunk szerint ez ügyben 1000 frt kölcsönt kérnek a tervezők, melynek megadását már azért is helyeselnők, nehogy — mint már gyakran történt — kishitűség miatt az életrevaló eszme hajótörést szenvedjen.

nem hiszik, mert gyermekkorá óta mindenki azt hallja: „vadász embernek ne higyjél!”.

Ilyen bevezetés, s nálam is megrögzött vélemény után, hogy váltsam már most be ígéretemet, s mi módon írjam le az eltöltött 5 nap eseményeit. Ha élő szóval egy társaságban a kandalló tüze, s a melegítő thea mellett kellene a mit óhajtok mesébe önteni, talán könnyebben menne a lapítás, de bizony így nehéz, mikor az őszinteség küzd agyamban a meg nem történtekkel szemben.

Mindegy, sokáig nem gondolkodom, követem a harcazi rektor tanácsát, ki, midőn kaesázik, az mondja: „lőjjél kedves puskám, szórjád a sörétet” s csak úgy hull halomba a tőkés ruca; — „írjál kedves tollam, s mond el híven a történeteket”.

Egyik kiváló nimród barátom, — ki arról nevezetes, hogy véletlenül és akaratlanul már szarvastehenet is lőtt, bizonyosan csak azért, hogy a löjegyzéket gyarapítsa. — az indulás napja előtt azt mondja: „drusám, menjünk együtt, kevesebbe kerül a kocsi,” — teljesen igaz volt, mert én a megszabott időben az általa kijelölt helyen épen egy óráig várakoztam reája, mely idő alatt az ebédemet is meggazdálkodtam, s éhesen indultam neki a sokat ígérő nagy utnak, a gyönyörű tiszolezi rimavölgyén.

Bérkoesink, díjához méltóan, elég lassúsággal haladt Klenócz felé, s drusza barátom több rendbeli prémes bundája nem mondhatnám, hogy elég kényelmes helyet biztosított számomra az öreg eszéában; de ha vadászni megy az ember, akkor valódi annak a formája, ha sok és mindenféle kellemetlenségekkel van az összekötve, be is következett ismételtén megint egy újabb; mert midőn a találka helyére, a fekete-pataki erdőszlakhoz megérkeztünk, a társaság egy negyed órával előbb szedte fel sátorfáját, s a podgyászszal együtt elindult a Teplicskó vadászház állandó tanyára. Ily körülmények között én már teljesen lemondtam a reményről, hogy megláthassam a mindenki által sokszor felmagasztalt „Vepor” sziklakoronáját és megízlelhessem az öreg Soltész erdő-őr által készíteni szokott gulyás éltető paprikás levét. Jó és kényelmes a vadászat Istennője, ez uttal sem hagyott el

Hiba volt eddig is azon tulhajtott takarékosági elven alapuló gazdálkodás, mely mindennek fejlesztését meggátolta.

Szerintünk a kiküldendő bizottság — melynek tagjai maguk az adófizetők, — hivatva lennének e körülményekkel is számolni, s javasla-
taikban s előirányzataikban a felesleges költsékezést bizonyára nem fogják ajánlani.

Sokat gunyolódnak a bizottságok felől; a fővárosban annyi a bizottság, hogy némelyik a megtartott bankett után akár fel is oszolhat, egyéb teendő hiányában; de nálunk ez irányban alig lehet panasz, s meg vagyunk győződve, hogy a kiküldöttek nemesak bankettezni, hanem kötelességük teljes tudatában el is fognak járni; — hiszen a jóakarát meg volna mindnyájunkban.

Nincs senki, ki ne tartaná azt, hogy: „suprema lex esto salus reipublicae”, de a kivitel ütközik nehézségekbe.

Erős akarattal fogjunk hozzá a munkához; eselekedjünk, mihamarább meg lesz a sikert hozó jó szerencse!

Városi közgyűlés. Rimaszombat képviselő-testülete ma — csütörtökön és holnap pénteken közgyűlést tart. A mai gyűlés tárgya:

Alispáni hivatal 25674. számú végzése az elhalálózás folytán megüresedett *árvaszéki előadói* állás választás útján való betöltése iránt. — Ezen állásra — mint halljuk — két pályázó van, és pedig: *Urbán* Ferenc nyug. szolgabíró és ifj. *Róth* Lajos megyei lajstromozó.

A másik gyűlés pénteken reggel 9 órakor veszi kezdetét, s ezen következő fontos és közérdekű tárgysorozat nyer elintézését:

1. Bizottsági jelentés a városi választók összeírásáról.
2. Az izraelita hitközség kérvénye segélyezésére iránt.
3. A létesítendő agyagipar részvénytársaság kérvénye az agyag nyereség kutatásához előleg megszavazása iránt.
4. A birtokosság 1899. évi költségvetése.
5. A város 1899-ik évi költségvetése.
6. Hivatalos jelentés az adalószedői állás helyettesítésére iránt.

engemet, de én gondatlan barátomat elhagytam, mert a corpusjurisi tudomány úgy megterhelte gyomrát, hogy alig volt képes a legkisebb kapaszkodón is utánunk kitápáskodni. A közeli fűrészmalom felügyelője *kirendelt* mellénk két ügyes tót legényt, s ezek vezettek el az említett tanyára ha ezek nincsennek, még most is ott makkolunk valahol a Borova innenső völgyében, s barátom akkor csakugyan érdemessé nőtte ki volna magát a kőbányai zsirolvasztóra. Ugyan mi volt mindezen viszonytagságnak az oka? Nem egyéb mint az, hogy barátom vadászatra elkészített 5 pár cipőjéből az udvari cipésze egyet csak az indulás idejékor vett javítás alá. No hát barátom jövőre ilyen hanyag susztert ne tartsál, vagy pedig elégedj meg 5 pár cipővel, — Károlykám te pedig légy méltányos fűrészkészelőddel szemben, s dicsérd meg emberbaráti eselekedeteért!

Ténta sötétben, a tölgyek és jegenyefenyők végtelen országában, feljutva a Dánkoska tetőre, esteli hetet mutatott az óram cigarettám tűzénél, midőn megpillantottam a völgyben alattam a derék klenőzi hajtók tanyatűzét, s hallottam fel a magasba egy-két vadász nyilatkozatát „ugyan hol vesz el az a két szerencsétlen? vasárnapi jáger”. Többször nem volt idejük eme vadászemberre eléggé lealacsonyító nyilatkozatot megtenni, mert mire idáig jutottam elbeszélésemmel már én az aljban voltam s örömtől duzzadó kebellem hebegtem a szerencsés jó estét. Hogy mily tréfás támadásoknak voltunk azután kitéve, azt már itt ismételve nem mondom el, elég volt egyszer átélni. Annyi azonban szent és igaz, hogy ha az velünk nem történik, nehéz lett volna eme kirándulásról sokat írni, mert nevezetesebb momentumot ezenkívül mást mint azt, hogy 20 lóves közül csak egy talált, alig lehetett volna elmondani.

A nagy fáradság után térjünk már most egy kissé megpihenni. Beléptem a teplicskói vadász-házba, s elérve éreztem vágyai egyik legmagasztosabbikát! Az első szobában a 22 tagból álló társaság vigva szüresöltö a meleg theát, a Barna fiu vadász kalandjaival a Kárpátusoktól már az Adriáig, Albánia sziklás bérceihez jutott, s nemesak fenevadat, de már albán hajtót is lőtt, a fáján erdélyi medve-vadászt pedig egyáltalán még szóhoz sem

T Á R C Z A.

A nyíl meg a dal.

— Longfellow. —

Kilöttem egyszer egy nyilat,
De nem tudom, meddig haladt?
Gyorsan subant a nyíl tova,
Léhullt, de nem tudom hova?

Egy nótát mondtam egykoron,
De hogy hová lett, nem tudom.
Száll-száll a szívnek éneke,
S egy szárnyas dalt ki érne be?

Később egy tölgynek törzsökén
A nyílt épségbe lettem én.
S a dalt, mit oly rég mondtam el,
Egy szívbe lettem újra fel.

Juhász László.

Vadászat Klenóczon.

— A „Gömör-Kishont” eredeti tárczája. —
Írta: KOMÁROMY ISTVÁN.

Folyó hó 5-én vettem egy meghívót, melyből nagy meglepetésemmre és örömömmre azt olvastam, hogy a rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvény-társulat szívesen lát a klenőzi erdősegekben 1 hó 16, 17 és 18-ik napján tartandó szokásos hajtóvadászaton. Minden szerénységem mellett, melyben azonban idősebb nimród-kollégáim minduntalan kételkednek, megmerem vallani, hogy mióta ezen vadászatok a régi szokáshoz híven feljuttattak, mindig azon törtem a fejemet, hogyan kellene már egyszer magamat meghívatni. Végre sikerült, nem mondom meg hogyan, mert magam sem tudom, de meg el sem hinnék, habár kezdő vadásznak is vagyok kikiáltva. Sűgják meg az idősebbek, de nekik még annál inkább

7. Az esküdték összeírására hivatott bizottság két tagjának megválasztása.

8. Megyei bizottsági közgyűlés által pótlás végett visszaküldött nyugdíj szabályrendelet.

9. Ugyanattól visszaküldött járda szabályrendelet.

10. Ugyanattól visszaküldött kávéházi szabályrendelet.

11. Polgári leányiskolai tanítók felebbezése az 1807. közgy. határozat ellen.

12. Özv. Magyar Pálné érdekében Horváth György által beadott kérvény a szegények intézetébe leendő felvétele iránt.

Agyagipar-értekezlet.

A városunkban létesítendő agyagipar gyár ügyében folyó hó 14-én a kiküldött szakbizottságok *Lukács Géza* elnöke alatt együttes értekezletet tartottak. Jelen voltak Kubinyi Aladár, Baksay István, Józsi Antal, Dr. Löcherer Tamás, Rabély Miklós, Dr. Fráter Sámuel és Bodor Ármán. Utóbbi a dr. Czimer Miksa távolléte folytán a jegyzőkönyv vezetésére kérték fel. Az értekezlet megállapította, hogy a gyár létesítésére praeliminált 150000 frt elég lesz, s az elnök bejelentette, hogy a borsod-gömöri bányászati és kohászati egyesület a talajfúrásokat és vegyelemzéseket díjtalanul eszközli. Elhatározta az értekezlet: 1. hogy az előzetes költségek fedezésére aláírási ívetek boesát ki; 2. hogy a városi tanácsot és képviselőtestületet megkeresi az előmunkálatokhoz szükséges ezer frt megszavazása végett; 3. hogy a bányászati és kohászati egyesület és a miskolci kereskedelmi és iparkamarát felkéri a létesítendő vállalat támogatására — A városról *Lukács Géza* elnök által beadott kérvény így szól:

Tekintetes városi képviselő-testület!

Rimaszombat város lakossága körében egy eredményesnek ígérkező mozgalom indult meg, melynek az a célja, hogy a város előnyös helyzetét s természeti kincsét felhasználva egy oly iparvállalat létesítsék, amelynek közgazdasági hasznaiban közvetve és közvetlenül a város egyeteme és a lakosság minden rétege egyformán részesülhessen s általában székvárosunk fejlődésének és forgalmának fellendülését előmozdítsa.

Szakértők véleménye szerint ugyanis teljes bizonyossággal föltehető, hogy Rimaszombat város nagy-kiterjedésű határában több helyen léteznek olyan becses agyag-telemek, amelyeknek kiaknázása és a modern technikai tudományok elvei szerint leendő feldolgozása, virágzó gyárral létesítését tenné lehetővé, ha az előmunkálatok és kísérletezések aránylag csekély költségeinek fedezésére némi közkasszával járó befektetési tőke állana az intéző körök rendelkezésére.

Ezen megfontolás által vezéreltetve, elnökelem alatt az elmúlt hónapban egy népes értekezlet tartott, mely kimondotta, hogy Rimaszombat városában egy agyagipar részvénytársaság felállítását szükségesnek tartja oly hozzáadással, hogy a felállítandó gyár alakításával a város belterületének villamos világítással való ellátása és egy közüzemre szolgáló gőzfürdőnek berendezése egybekapcsolassék.

A czélba vett terv megvalósítása azonban az értekezlet egyhangú véleménye szerint csak azon esetben lehetséges, ha a megindult mozgalom Rimaszombat városának mint erkölcsi testületnek tetszésével találkozik, s ennek erkölcsi és anyagi támogatásában részesül. És az értekezlet mindaddig, míg e támogatásról hivatalos formában értesítést nem nyer, magának a részvénytársaságnak törvényszerű megalakítását nem is tartja időszzerűnek.

Az értekezletről kiküldött szűkebbkörű szakbizottság működésének egyik eredményeképp tisztelettel jelezhetem, hogy az alapvető munkálatokat, nevezetesen: az agyag kutatására szolgáló fúrásokat a borsod-gömöri bányászati és kohászati egyesületének elnöke vállalta magára, a kinek szakértelme teljes garantiát nyújt az előmunkálatok vezetésének szoliditása felől és arról is, hogy

engedte, — míg a mi itthoni nevezetes hirben álló vadász-rendezők abba a szerencsés helyzetbe jutott, hogy disputálásra nem maradt szemernyi alkalma sem, pedig kollégája, a rendnek nagy és éber szemű öre ugyancsak ki akarta belőle forszírozni azt az eset elmondását, midőn a majsai sectióban egyszerre 3 fázán-kakas is megtámadta, s ha főnötarisunk biztos „piperje“ nem talál, nem tudom, hogy nem Czinyunak, a híres róka-vadásznak kellett volna e hajdustól együtt segítségére sietni. Ily farsalags között szóltott meg a társulat kérdésműlt érdemestere: „Isten hozta, Esvány ur, pakolódzanak le, s érezzék magokat jól!“ Rögvést le is raktam csekély czékmókomat s hozzá láttam én is a vadász-italhoz, kissé megmédredett tagjaimat felmelegítve, helyet választottam a kedves kandalló parkányán, rágyújtottam egy hamisítottan parázsszal cigarettára és én voltam a legboldogabb ember, habár egy szót sem szólhattam. Csak az volt megengedett, hogy ha már valaki teljes képtelenségét mondott, fejemmel előre bólinthattam. Kérlve a kandalló lobogó tűzének eszményi hatását, a konyhába vonultam át, hol az öreg Soltész, a leghíresebb gulyás-mester sietet a vacsorával mielőbb készen lenni. Nagy bogricsában zubogott a gyenge borju hus, s olyan kellemes illatot árasztott el, mely már magába felér egy rozsz vendéglői ebédél. A társulat erdőre látták el az inasi és szobalányi tisztet, míg a krumpló-hámozásban egy klenóczi tót helyettesítette a szonplót és a bejáró pletyka asszonyt. Mindenkinek meg volt ott a szerepe, csak nekem nem. Az erdész-személyzet a házigazdát képviselte, a nyugalmazott erdőmester pipázott, a vendégek hihetetlen meséket mondtak el és egymást csipkedték, az erdőőrök kiszolgálták, az alispáni huszár kítőnő közigazgatásunkkal dícselkedett, bárányjóságú hajtókink a tűz mellett testöknek azt a részét melengették, melyet a tűszóval szoktak eltakarni: én pedig hallgattam, mert ha már csak olyan mozdulatot is tettem, hogy azt lehetett belőle következtetni, hogy beszélni óhajtok, az „uri ember“ mindjárt rávágta, „hát már minden ember vadászik“.

Leírni azt mind, mi ott történt valóban lehetetlen, különösen mint néma szemlélőnek, soha közbe sem szólhattam, ha pedig jegyezni akartam, azzal serkentettek, hogy a kőrmömre vernek; jó Pali bátyámat pedig, ki

e munkálatokkal járó költségek esetében a kész kiadások megtérítésének követelésére fognak szorítkozni.

Tisztelettel jelezhetem végül azt is, hogy e költségek egy részének fedezésére városunk lakosai közül aláírás útján többen hajlandók vállalkozni.

Az aláírás útján befolyó remélhető összegben kívül azonban még körülbelül 10000 frta minden esetre szükség lesz, hogy a kutatások megindíttassanak és szakszerűen bevégeztessenek.

Még csak azt kell kijelentem, hogy az alakítandó részvénytársaság nem egyesek üzleti spekulációjára, nem az egyéni tulajtól kapzsi üzérkedésre, hanem arra a nemes célra kíván szolgálni, hogy annak forgalmi és közgazdasági előnyéből az egész város lakossága részt vehessen, a városnak, mint erkölcsi testületnek háztartása ez által is kedvezőbb helyzetbe juthasson, s általában hogy közállapotaink javítására nemzetgazdasági és még szociális tekintetben is közreműködjék s szeretett városunk fejlődését, felvirágzását a maga szűk körében lehetőség szerint előmozdítsa.

Hogy tehát a kitűzött cél elérhető legyen, hogy a részvénytársaság a törvény előírt formái szerint megalkulhasson, hogy a lakosságban a kedv és bizalom az eszme iránt minél szélesebb körben felkölthető legyen: tiszteletteljesen kérem a tekintetes városi képviselő-testület, méltóztassék a megindult mozgalom jóakarátú figyelembe és minden kielhető erkölcsi támogatásban részesíteni s ezenkívül méltóztassék elszámolás kötelezettsége mellett az előmunkálatok költségeire 1000 frtig terjedő hozzájárulást oly képpen engedélyezni, hogy az összeg azon esetre, ha a vállalat anyagi hasznót eredményezne, a város pénztárába visszatéríttessék, ellenkező esetben pedig a város háztartása terhére elszámoltassék.

Méltóztassék végül a vállalat ügyeinek ellenőrzésére, illetve az előmunkálatokkal összefüggő tanácskozáskorban való részvételre a város részéről hivatalos megbízottakat kiküldeni.

A fázány és a haszonbér.

Válasz *Lukács Géza* ur megjegyzésére.

Írta: BODON JÓZSEF.

„A közvagyonról“ írott cikkelyemet *Lukács Géza* ur szíves volt megjegyzésekkel kísélni. Erre nézve nincsen semmi észrevétel, mert a szerkesztőnek jogában áll a saját álláspontját jelezni, ha az a cikkíró álláspontjával ellentétes.

Más oldalról sem volna egy szavam se, ha a „megjegyzésekben“ olyan természetű tévedések nem fordulnának elő, a melyeknek személynél élők van. Önmagam iránti kötelességem ezeket helyreigazítani.

Én a magam álláspontját szabatosan igyekeztem formulálni. Azt mondtam, hogy a vadászati jog mint közvagyon nyilvános árverésen adassék haszonbérbe. Nem eszám azért, mivel a törvény így rendel, hanem azért is, mert a községek vagyoni érdekeinek ez jobban megfelel, mint a szabad kézből való bérbeadás. Ezt az álláspontomat a tárgyából merített érvekkel is a kétszer-kettővel támogattam.

Ezeket az érveket és számszerű adatokat *Lukács Géza* ur meg sem kísérelte lerombolni vagy csak meggyöngyíteni is. Egy kissé nehéz feladat is lett volna, mert 80 fit kétségtelenül több mint 28 frt.

E helyett a szabadkézből való bérbeadást védelmezi és e mellett két érvet hoz fel. Az egyik a fázány, a másik: „a netán kevesebb, de biztosan a pénztárba folyó haszonbér“.

Megtudjuk a „megjegyzésekből“, hogy a társulat ezéltől 5—6 évvel kezdte meg a fázány-tenyésztést és abba ez ideig 900—1000 frtot fektetett bele. Csinos összeg. De hát bátrak vagyunk felvetni a kérdést, hogy ebből a befektetésből kinek van haszna? A bérbeadó városnak e vagy pedig a bérlő társulatnak?

A városnak nincsen egy fillér haszna sem belőle, mert a közgyűlési határozat szerint a város ugyanannyi haszonbért kap a következő hat év alatt is, mint a menyit eddig kapott. Vagyis Szabadka, Tamásfala után évi

szintén szeret beszélni, de a vasárnapi vadászok kategóriájába soroztatott, azzal ijesztették, hogy a hajtásban medve an-standra állítják. Nagy örömembe, a végzet rendelése szerint, bánatnak kellett vegyülni, s nem is biztatott már, mint hogy nyugodni mehetek. A rendes kizsoltás után, mi állott a többször említett igazi gulyásból, dudu-esikből, sonkából és sajtkból, meg X menyiségű theából és borból, pihenni vágytam. Lehelyezték az e célra szánt szalmazsákokat a két szobában egymás-melől fektetett sorrendben, s én, a társulati ügyész protekeziójából, az egyik kandalló mellé jutottam, indokolván avval, hogy mint legfiatalabb, azt egész éjjel élesszem; kegyében akarván neki továbbra is maradni, megbízatásomhoz hű és kitartó igyekeztem lenni, de erőt vet rajtam a buzgóság és elszenderedtem. A gondviselés azonban most sem hagyott el, figyelemteljes lábujhegyen közeledett hozzám a Barna fiú s kötelességem teljesítésére ösztönzött, indokolván ő azzal, hogy én remítőn hortyogok és zavarom a pihenőket, vígasztársaim azonban ez uttal is akadtak, az árva törvényszék elnökének, egy erdésznek és annak az urnak személyében, ki vagyonzbiztonsági szempontból ezen a vadászaton fegyverében benne felejtette az éles töltényeket, s végre azt, valamint bővöndjét, sőt alsó rubáját is elveszítette. Ez volt az első est, következett a második és harmadik, eseményekben teljesen egyenlő, a 4-ik azzal a különbséggel, hogy akkor már a másik szobába tettem át hadi szállásomat, s még inkább vesztémre, mert két hurutban szenvedő tagja a társaságnak, a legradikálisabb kurát, a somlyai vörös folyadékot választotta, s ezen gyorsan ható medicina sem őket, sem pedig a többieket nem hagyta nyugodni.

A házon kívül történeteket félek elmondani, a nap-pali foglalkozás, a tulajdonképeni vadászat, mindennap reggeli 7 órakor volt az indulás s az est beköszöntével a hazatérés. Ha visszaképelem magam e rengeteg birodalomba, nem tudom eléggé esodálni a természet nagy munkáját, mely oly gyönyörű hegyekkel és növényzettel ajándékozta meg e vidéket. Bozova, Brezina, Szatzenyó, Pohorelló hegységek mind a legremekebb productumai a teremtésnek, míg a Vepor szikla óriás feje némán és haragosan tekint le domb-gyere ekeire. A eser, tölgyek

33 fitot. A bérbeadó városra nézve tehát a fázány-telepítés semmi néven nevezendő értékkel nem bír, mert közjövődelmét nem gyarapítja egy fillérrel sem.

Tegyük fel, hogy a jövő hat évi bérlet alatt a társulat elefántokat és zsiráfokat telepít a területre huszezer forint érték erejéig. A bérlet utolsó évében aztán ismét kérvényt ad be a városhoz, hogy a területet újabb hat évre szabad kézből neki adja haszonbérbe az eddig fizetett 33 fitért; mert huszezer forint értékű elefántokat és zsiráfokat telepített a területre. A város a kérelmet teljesíti. De van-e a városnak a huszezer forint értékű elefántokból és zsiráfokból csak egy krajczár haszna is? Ugyebár nincsen? Ide telepíthetik Afrika és Ázsia egész állatvilágát; a város kapja évenként a 33 frt haszonbért az idők végeig. Helyes ez? Okszerű ez? Kivenni a forgalomból egy darabka közvagyon, mint valami hitbizományt.

A fázánytenyésztés érve tehát nem érv, hanem az önérdék elfogultsága. Ha nem az, akkor én nem ismerem az elfogultság szónak helyes nyelvtani értelmét.

Én szerintem tehát a fázány-kérdés úgy áll, hogy ha valaki nem a saját tulajdonát képezo, hanem bérelt területen fázányt telepít, a bérleti idő leteltével vigye el a fázányait, ha az árverés alá boesított területet újra nem ő kapta meg. Mint a hogy a lakó elszállítatja a butorait a bérelt lakásból. Mert minden észszerű fogalommal ellenkezik, hogy valakinek a privát kedvtelése végett a közvagyon soha magasabb jövedelmet el ne érhesse 33 frt a földteke kihüléséig, mikor már se nyul, se fázány, se ember nem vesz lélegzetet rajta.

A „netán kevesebb, de biztosan a pénztárba folyó haszonbér“-féle érv ép ilyen gyöngöe lábón áll. Erre nézve felhoz egy esetet a multból, mikor a vadászati jog bérlője nem fizette a haszonbért és maga kérte, hogy a bérletből boesássák ki.

Nem vagyunk egészen tisztában vele, hogy voltaképen mit akar ezzel bizonyítani a szerkesztő ur. Ha azt akarja vele bizonyítani, hogy egy multban előfordult eset megtörténhetik a jövőben is, hát ez nem egyéb egyszerű jóslatnál, a melynek reális alapja nincsen mert a jövőt halandó ember nem ismerheti. Ha azt akarja bizonyítani, hogy mink szegényebb emberek vagyunk, mint ő, hát ebben igaza lehet. De elég tisztességes emberek vagyunk arra, hogy kötelességeinknek eleget tegyünk.

„Nem elég vadászterületet bérelni, fizetni is kell azt, példa erre H. cz községének esete“. Mondja *Lukács Géza* ur.

Helyes. Ugy van. Biz azt fizetni kell. De erre H. cz községének „esete“ nem „példa“.

Az „eset“ voltaképen nem a község „esete“, hanem az én „esetem“. Így esett az „eset“.

Harmacz község vadászati jogát én vettem haszonbérbe 1894-ben. Mikor mostani két társulatunk össze-
verődött, átadtam annak.

Az idén a második félévi haszonbért, 12 forintot f. évi október 25-én küldöttem el a község bírájának posta-utalványon, azt hívén hogy a haszonbér november 1-én fizetendő. November 6-án a posta-utalvány vissza-
érkezett hozzám. Emyi volt ráírva: „Vissza! Nem fogadjatik el.“ Indokolva nem volt semmivel. Nem tudtam mire vélni a dolgot. A haszonbéri szerződés nincsen nálam, ebből tehát ki nem igazodhattam. Utána néztem jegyzeteimnek és a nyugtáknak. Ezekből láttam, hogy tévedtem a fizetési határidőben, mely előbbre esett.

A félévi haszonbért azonnal bírói letétbe helyeztem az illetékes rimaszécsi járásbírósnál, hol az 1898. P. I. 92-i sz. a kelt végzéssel bírói letétként el is fogadtatott.

Később *Harmacz* tudtam meg a dolog nyitját és a motívumokat, melyek a posta-utalvány visszautasítását előidéztek. Az ottani körjegyző óhajtaná kibérelni a területet; a lejáratra nem figyelmeztettek s a fizetésre nem szólítottak fel sem szóval, sem írásban, hanem felhasználva tévedésből származó késedelmemet, meg a bérleti idő letelte előtt szeretne hozzájutni a területhez.

Most a rends bíróság előtt van az ügy. Ennek az ítéletét nyugodtan várom s bármiként szóljon is az, meg-
nyugszom benne.

A kezeim közt levő nyugták szerint négy éven

és a fenyők különféle fajai borítják ezen hegységeket s a legélvezetesebb panorámát nyújtják a fáradi szemlélőnek. Néma esend honol a mélyeséges völgyekben, csak a rohanó esermelyek loesozása zavarja meg azt, vagy pedig itt ott a dió-rigó szokatlan rikácsolása vegyül bele a függő czinke pipegésébe . . .

Elállították a puskásokat, megkezdődik a hajtás messziről hajtászik az egyik hajtó rézkürtjének számszoros viszhangzó harsogása és a vadász remegő kézzel szorítja fegyverét balkarjára, — már az egész hajtó serreg éktelen ordítása is hallható, sőt egyes puskák szócsattanása dübörgi végig a völgyeket, s pár pillanat múlva a menekülő vadak robozása teszi figyelmessé a lövonalon álló kiváni puskásokat. Első ki jelentkezik, a ravasz róka, azután a szarvas, disznó, ezt követi a szelid özezske, s végül bátran baktat előre a mit sem esjtő el-tévedt nyulaeska — — dörög a puskák, fokozódik a lárma, majd ismét beáll a szokott esend, mindenki felveszi zsákmányát és elkezdődik a régi nóta: a tüllentés, miért hibáztam, messze volt, gyorsan jött a vad, rozsz helyre állítottak, nagy volt a sűrűség stb. Én mindezekre azt mondom a vadász szerencse, és türelem.

Idáig jutottam elbeszéléssel, tovább menni nem óhajtok, tulajdonképen csak bevezetem az olvasót, s kérelem az ott jelen volt igen tisztelt társaságtól, akad-e közülök oly bátor legény — Pali bátyámat, a híres medve drukert sem kivéve, — ki el meri mondani annak a dök ezéltévesztett lövésnek valódi históriáját? Ha igen, úgy jelentkezék lapunk szerkesztőjénél, s meg vagyok győződve, hogy e lap hasábjain marad hely a folytatásra.

Most pedig boesut mondom a remélt viszontlátásra kedves Borova-bérez, 3 özezskeket a tarisznyába tettem, a 4-iket pedig, melyet én is eloltam, megkeresem a jövőben. Szívvelyes köszönetem és nagy hálám fejezem ki a gavallér társulatnak, s ígérem, hogy ha más alkalommal is abban a kiváló szerencsében részesülhetek, melylyel voltak kegyesek ezuttal csekély személyemet kitüntetni, — szíves készséggel fogok elmenni, de nem mostani drusza barátom társaságában. — Melyhez másoknak is hasonló jókat kívánok!

keresztől mindig pontosan fizették a hasznobért. Most se a pontatlanság volt az oka a késedelemnek, hanem az én tévedésem a lejáratú időben.

Az „eset“ tehát nem „példa“, mert efféle tévedés akárkivel megeshet. Tárgyunkhoz pedig nem tartozik; az én álláspontom ellen, a Lukács ur álláspontja mellett nem bizonyít semmit. És én csak sajnálni tudom, ha valaki tárgyilagossá érve helyett, ilyen személyi dolgokkal harcol, eltekintve attól, hogy szerfelett kiesnyes is.

Lukács Géza ur a képviselő-testület és a törvényhatóság tekintélyére hivatkozik. Ezt kétségbe nem vonja senki, de a tekintély magában véve nem érv egy határozat helyessége mellett.

A neuzet törvényhozó testülete tekintély dolgában talán föltötte áll a városi képviselő-testületnek és a törvényhatóságnak. És a parlament eljárása eselekedetei, az általa alkotott törvények nem bírálat tárgyai-e a sajtotban, ugyszólván naponként? Vagy a képviselő-testület és a törvényhatóság esalhatatlan? Emberi tévedésnek alávétve ninesen? Eljárása, határozatai minden bírálaton felül állanak? És ha valaki egy ilyen közérdekű határozat ellen felebbzéssel él, okait tárgyilagosan előadja, nézetét nyíltan kifejti: ez már „arézulesapása“ annak a testületnek? Ugyan, ugyan t. uram, hogyan írhatta le azt a szót! Jól néznénk ki, ha a bíróságok „arézul esapásnak“ neveznék a felebbzéseket.

Lukács Géza ur előadja az általam megfelebbezett határozat történetét. Elmondja, hogy ő, mint városi képviselő és egyszersmind vadász-társulati tagok jelen voltak a közgyűlésen; de jelen lehetek bátran, mivel a tanács javaslata vita nélkül, egyhangulag elfogadtatott, vagyis a határozatot egyhangulag hozta a közgyűlés.

Legyen szabad kérdezniem, hogy az egyhangulag hozott határozatban a jelenlevő vadász-társulati tagok akarat nyilatkoztatása benne van, vagy ninesen? Minden kétséget kizáró módon benne van, mert nem mint közönség vettek részt a gyűlésen, hanem mint városi képviselők. Nem szavaztak rá, mert szavazás nem volt, de akaratuk hallgatóságos nyilatkoztatásával hozzájárultak a határozathoz.

Önzetlenségemet gúnyolódva emlegeti Lukács Géza ur. Tegyük fel, hogy önző érdek vezetett felszólalásomban, a mit ugyan a dolog természete teljesen kizár. Mert ha önzés volna abban, hogy én a közvagyon nyilvános árverésen való bérbeadása mellett emeltem szót, akkor ez az én önzésem egyenlő a város érdekeivel, mert ezen az uton a közvagyon jóval nagyobb jövedelmet hoz. A vadász-társulatot pedig, Lukács Géza ur felfogása szerint, az önzetlenség dícsénye ragyogja be, mikor a nyilvános árverést meggátolni törekszik és a maga számára monopoliumot akar teremteni a vadászati jogból.

„Mindenkégy védelmezi magát, a mint tudja.“ Ezt mondja Lukács Géza ur. Ebben is tévedni méltóztatik. En nem védelmezem magamat sehogy, mert megtámadva senki által nem lettem. Megtebbebbeztem egy közérdekű határozatot, mert meggyőződéseim szerint azt helyesnek nem tarthatom. Ez pedig nem védelem, hanem támadás.

„Ügyvédi rabulistikát“ is emlit Lukács Géza ur és ezt szerinte „ügyvédi fogásnak“ nevezik magyarul. Nem nevezik úgy; mert a rabulistika is más, az ügyvédi fogás is más. En azonban sem az egyikhez, sem a másikhoz nem nyulok soha, még ügyvédi dolgozataimban sem. Megmondhatják ezt azok az urak, a kik előtt ügyvédi dolgozataim megfordulnak. A gyanúsítás pedig kenyereim solise volt.

*

Közlöm a fenti levelet azzal, hogy ez ügyben nézeteimet lapom mult számában már elmondottam. Tudomásul veszem a harcazi ügy miben állásáról adott felvilágosítást. A mi pedig a kérdés lényegét illeti, hogy kinek legyen igazza, azt az elfogulatlan hatóságok meg fogják mondani. Ezzel jelen ügyet részemről betegezettnek nyilvánítom. *A szerkesztő.*

Hirek és vegyesek.

Koburg Fülöp herceg Gömörben. Deczember elején megelénkül a balogyari uradalmi kastély. *Koburg Fülöp herceg* ugyanis decz. 3-ikán Balogra érkezik több napig tartó vadászatra. A herceg fogadására és a vadászatokra az előkészületek nagyban folynak.

Kitüntetés. Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegyesületének elnökét: *Samarjay Jánosnét* és alelnökét: *Máriássy Lászlónét* az „Erzsébet-alap“ központi bizottsága az országos bizottságnak alelnökeivé választotta.

Látogatás. *Jekolfalussy* Lajos lovassági tábornok nejevel együtt néhány napot városunkban töltött, s ez idő alatt *Samarjay János* földbírtokosnak volt szivesen látott vendége.

Vettük az alábbi sorokat, melyeknek örömmel adunk helyet:

Tisztelt Szerkesztő úr!

Becsés lapjának mult heti számában „*Még egyszer a hivatal*“ című felszólalásomra okot az szolgáltatott, hogy a híresztelés *tendenciózusnak* tartottam. De annak tartotta azt K Gy. barátom is, kitől én a hír szál-longásáról értesültem. Azóta tudomásomra jutott, hogy a híresztelésnek nemcsak tendenciózus oldala nem volt, hanem teljes jóakarattal és olyan férfiak által hozott szóba, a kik iránt őszinte tisztelettel és nagyrabecsüléssel viseltetem. En ugyan a szóban forgó hivatali állásokra nemcsak nem aspirálok, de ilyen aspiráció eszemagában sem fordult meg soha, mert ha megfordult volna, lépéseket is tettem volna ebben az irányban. Mindazáltal csak köszönettel tartozom mindazoknak, a kik komoly jóakarattal gondoltak reám ez állások betöltésénél. Es e köszönetemet annál szivesebben rovom le, mert a reám gondoló közöl némelyeknek személyes ismeretségével sem dicsekedhetem. Önmagamnak is tartoztam ezzel a nyilatkozattal, nehogy olyan színben tűnjék fel a dolog, mintha én a komoly jóakarattal szemben nem ismerném kötelességemet, és nem volna érzékem a valódi jóakarattal megbecsülése iránt.

Legyen szives t. Szerkesztő ur e soraimnak egy kis helyet szorítani b. lapjában. Igaz hive
Rimaszombat, 1898. november hó 23-án.

Bodon József.

Csendőrségi szemle. *Jablóczy* Sándor altábornagy, a csendőrség felügyelője Budapestről és *Pana-jott József* csendőrségi őrnagy; kerületi parancsnok Pörsényből f. hó 22-én városunkba érkeztek, s a csendőrség felett szemlét tartottak. A magasrangú katonavendégeket *Zsigmond Lázár* eserdőrfőhadnagy és *Barna Imre* városi kapitány fogadta.

Megbízatás A vármegyei központi árvaszéknél a megüresedett aljegyzői állás ideiglenes betöltésével *Hamaltár* Lajos tiszteletbeli árvaszéki ülnök bizatott meg.

Esküvő. Dr. *Borszéki* Árpád feleli körorvos kedves leányát, *Gizellát* folyó hó 22-én vette nőül *Klein Ignác* borsodkereszturi lakos.

Anyakönyvvezetői kinevezés. A belügy-miniszter a nagy szlabosi anyakönyvi kerületbe *Szlaessányi* Ferenc s. jegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

Athelyezés. *Kusserich* Tivadar miskolci vasuti főmérnök, ki vármegyénkben és városunkban gyakran megfordult, s hivatalos működésében a megyei urakkal többször érintkezett — mint értesülünk — Zágrábla helyezettett át. A közigazgatási hivatalok vezetői őszinte sajnálattal veszik tudomásul a derék főmérnök áthelyezését.

Halálozás. Bobok Tivadar rimabrézói erdőmestert és családját, melyen lesújtotta a 3 éves kis Sándor f. hó 16-ikán történt hirtelen elhunyt. A gyászestéről a család következő jelentést adta ki: „Bobok Tivadar és neje szül. Makovics Mária, valamint gyermekeik: Mariska, Tivadar, Gyuri, Sári, Ilus, Géza, Erzsé és Pista nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik felejthetetlen kedves fiuk, illetve testvérük *Sándorkának* folyó november hó 16-án éjjeli 12 órakor, 3 éves korában, pár napi betegség után történt gyászos elhunytát — A megboldogultnak földi maradványai pénteken, folyó hó 18-án, d. u. 3 órakor fogtak a róm. kath. egyház szertartása szerint a rimabrézói sírkertben örök nyugalomra tételni. A béke angyala örkődjék drága porai felett! — Rimabrézó, 1898. november 17.

Próbabál. *Dobránszky* János helybeli táncztanító f. hó 19-ikén sikerült próbabált rendezett, melyen a növendékek a táncban tanusított előmenetelüket szépszámú közönségnek mutatták be. A jelenlevő díszes közönség sokat gyönyörködött az ifjuság ügyes mozdulatain, s szívesen konstatalta a növendékek tanulásának szép eredményét. A bemutatott szalon táncdarabok után a már nem tanuló ifjuság is táncra perdült, s hajnalig fokozott jókedvel mulatott. A sikerült mulatságról a közönség kedves emlékekkel távozott.

Birtokvétel. *Knöpfler* Károly kokovai fakereskedő a volt Forgách-fele kokovai birtokból 60000 forintért nagyobb ingatlant vásárolt.

Népies gazdasági előadások. A megyei gazdasági egyesület a tél folyamán népies gazdasági előadásokat kíván megyszerte rendezni, felhivatlak tehát mind azon földbírtokosok, gazdák, lelkészek, tanítók, kik magukban ily előadás tartására képességet és hajlamot éreznek, hogy e tárgyban a gazdasági egyesület titkári hivatalával érintkezésbe lépjenek. — Minden előadásért, melynek azonban legalább 2 órára kell terjednie, 3 frt fog az előadónak utólagosan kifizettni. Az előadás tárgya, rövid vázlatra és ideje — az egyesület titkári hivatalával közlendő, melynek jogában áll az előadás idejét megváltoztatni. Előadni szándékozóknak előleges tanulmányozás céljára a szükséges szakkönyveket a gazdasági egyesület ingyen bocsátja rendelkezésére. Az előadások megtartását az egyesület titkária ellenőrizni fogja. — Csakis oly ajánlkozók ajánlata fog figyelembe vétetni, kik képességüket 2 szomszédos földbírtokos által igazoltatják. — Putnok, 1898. november 22-én. *Lakner* László titkár.

Üzletátalakítás Városunk egyik jóhírű kereskedője: *Kohn* Adolf az Erzsébet-téren levő fűszer-, liszt- és esemege üzletét új mezbe öltöztette. A helyiséget jelentékenyen megnagyobbította, teljesen új berendezéssel és felszereléssel látta el, s már most megkezdte raktárának a *karácsonyi ünnepekre való lényeges gyarapítását*. A modern igényeknek megfelelően berendezett üzlet tulajdonosa különös súlyt fektet a legjobb minőségű fűszerezés és esemegeakra. Ezekenkivül kapható nála korai fűzérék, hideg felvágott, konservált és friss hal, bor, pezsgő stb. és naponta friss sütemény.

Tűzvész. Folyó hó 16-án esti 7 órakor Ispánmezőn kigyulladt *Hugyeec* András és *Banyik* János közös eszürje s a benne levő széna, szalma takarmánynyal együtt elhanyadt. A mellette levő szuppal tedett istálló is elégett, de a közelben levő épületeket az erélyesen működő mentőknek sikerült megmenteni. A kár meghaladja a hetszáz frtot, az épületek s a széna biztosítva volt. — November 20-án esti 7 órakor ismét meggyújtotta valaki *Hugyeec* András sertésölyját, de idejében eloltották. Ugy látszik, valakinek nagy kedve van a gyújtogatásban.

Kertész Tódor Budapesten, Kristóf-tér, nagy képes árjegyzéke megjelent, kívánatra bérmentve küldi meg. Tartalma: karácsonyfa-dísz, gyermek- és társasjátékok felnőtteknek is, Latorna magigák, Torna eszközök, sport-czikkek, vadász-tárgyak, flóbert-puskák, revolverek, koresolyák, száncengők, bronz és porcellán szobla-dísz-tárgyak, dohányzó-, játék-, író-, ebédő-asztalkellékek, konyha-berendezések, legyezők és ékszerék, kedélyderítő trófás meglepetési tárgyak, könnyen előadható bívész-mesterségek stb. stb. Ajánlatos a megrendelést ideje korán megtenni, miután *Kertész*nél karácsony előtt nagy a forgalom.

Allatgyógyászat a hivatalos lap szerint Gömör-Kishontvármegyében f. hó 16-án volt: *Takonykór és bőrféreg*: *Osgyan*. *Ragadós száj- és körömfájás*: *Berzete*, *Rudna*. *Sértésvész*: *Abafalva*, *Alsó-Sajó*, *Betlér*, *Csoma*, *Czakó*, *Dobsina*, *Dusa*, *Felső-Bátka*, *Fekete-Patak*, *Felső-Sajó*, *Hacsava*, *Hárskut*, *Kis-Veszverés*, *Körös*, *Kövecses*, *Méhi*, *Nadabula*, *Nagy-Veszverés*, *Oláhpatak*, *Radnót*, *Rédova*, *Rimaszécs*, *Rozsnyó*, *Runya*, *Sajó-Gömör*, *Sid*, *Velkenye*, *Rimaszécs*.

Ócska hordók eladása. A miskolci kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak szertáraitban 1898. évben összegyűjtendő üres olajos és kátrányos hordókat eladja. Vételi ajánlatok f. évi deczember 6-ig nyujtandók be az igazgatóságához (Budapest, VI. Andrassy-ut 75. sz.).

Nyugtázás. A Felhár-Kereszt egyesület elnöksége lapunk után nyugtázza a *Hámos Árpád* 4 frt 95 kros és *Grossmann Árpád* 1 frt 95 kros adományát. Az eddig beküldött iver gyűjtői s az adakozók fogadják az elnökség hálás köszönetét.

A XIX. század divatja. A haldokló század képes levelező lapok jegyében fog meghalni. Már szinte látjuk minden szalon, sőt tovább megyünk minden polgári esalád asztalán a képes levelező-lapalbumokat annak jelölül, hogy manapság nemcsak divat, hanem kötelesség is az egész világot képekben és postabélyegekből asztalunkon örízni. De a divat divat s akár tetszik, akár nem, meg kell előtte hajolni. Bizonyára az a gondolat vezette legszélb képes hetilapunknak az „Ország Világ“-nak szerkesztőségét, mikor arra a századvégi eszmére jutott, hogy karácsonyi almanachja révén, melyet az „Ország-Világ“ minden előfizetője ingyen kap meg olvasói között, egy díszes képes levelező-lap albumot sorsol ki. Több kedvezményt egyik képes hetilap sem nyujt olvasóinak, mint az „Ország-Világ“. Minden héten actualis képekkel, versekkel és novellákkal telt számot ad, melynek pompás regénymelléklete is van. Ezenkívül karácsonyra a magyar írói világ jeleseinek közreműködésével almanach-ot szerkeszt, melynek bolti ára 2 frt s a melyet az előfizetők ingyen kapják. Ezt a kedvezményt most azzal tetézi, hogy a ki most 2 frttal negyedévre előfizet, az deczemberben ingyen kapja az „Ország-Világ“-ot, megkapja a karácsonyi almanachot és az abba beleragasztott levelező-lappal részt vesz az említett sorsoláson. Mutatványszámokat kívánatra küld a kiadóhivatal, mely Hold utca 7. sz. alatt van.

Nyilvános nyugtázás. Az „Erzsébet királyné alap“ra Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegyleténé újabb adakoztak:

Schmidt Bernátné sz. *Aschenhor Hedvig* ivén *Likér*: *Schmidt Hedvig* 10 frt. *Birnstingel Aurélné* 1 frt. *Rösch* Frigyesné 5 frt. *Dr. Sailer Károlyné* 1 frt. *Breuer Mihályné* 4 frt. *Benkár Pálné* 1 frt. *Guman Istvánné* 1 frt. *Terray Istvánné* 1 frt. *Mersits Klemma* 1 frt. *Szomor Károlyné* 1 frt. *Hreiszenno Ferenczné* 50 kr. *Tauffer Gézáné* 50 kr. *Wagner Gyuláné* 50 kr. *Haszlinger Vinczéné* 50 kr. *Kosuth Lajosné* 50 kr. *Beicht Julie* 50 kr. *Kuchta Dánielné* 50 kr. *Lukovits Istvánné* 1 frt. *Gertrud Würtz* 50 kr. *Susanne Würtz* 50 kr. *Juliana Escher* 1 frt. *Susanna Sangohr* 50 kr. *Schmeisz Jánosné* 1 frt. *Glözner Jánosné* 1 frt. *Szlovenszky* 1 frt. *Kubinyi Ferenczné* 1 frt. *Mitske Gusztávné* 1 frt. *Dezséri Bobok Tivadarné* 1 frt. *Szopata Irené* 50 kr. *Liszky Jánosné* 1 frt. — Összesen 40 frt 50 kr.

Nagy Józsefné ivén *Rimaszécs*: *Brindza Pálné* 50 kr. *Balázs Józsefné* 10 kr. *Piszkor Jánosné* 10 kr. *Osgyaniné* 10 kr. *Koós Gyuláné* 10 kr. *Seidner Bertalanné* 50 kr. *Brindza Józsefné* 10 kr. *Speckner Sándorné* 20 kr. *Veindróné* 20 kr. *Lóskáné* 10 kr. *Kerekes Erzsé* 30 kr. *Lefkovits Lajosné* 50 kr. *Korenesik Kálmáné* 10 kr. *Boros Istvánné* 50 kr. *Szemes Istvánné* 10 kr. *Krakovicsné* 20 kr. *Pappné* 20 kr. *Nagy Józsefné* 2 frt. *Fries Ferenczné* 1 frt. *Dr. Molnár Ferenczné* 1 frt. *Négyesy Málka* 1 frt. *Kalas Anna* 50 kr. *Markovszky Gézáné* 1 frt. *Kozma Zoltánné* 1 frt. *Kolozsi Istvánné* 10 kr. *Kovács Gézáné* 50 kr. *Bettes Zsuzsanna* 10 kr. *Bettes Mária* 5 kr. *Csontos N.* 10 kr. *Csontos Etel* 10 kr. *Bettes Piroška* 10 kr. *Szloboda Mária* 10 kr. *Rusnyák Eta* 20 kr. *Bettes Judit* 10 kr. *Beke Terézia* 10 kr. *Bettes Julianna* 5 kr. *Csiszár Ferenczné* 10 kr. *Bettes Francziska* 10 kr. *Szivós Erzsébet* 5 kr. *Csiszár Erzsébet* 10 kr. *Bettes Erzsébet* 5 kr. *ifj. Bettes Lászlóné* 10 kr. *Babik Zsuzsanna* 5 kr. *Bettes Máli* 10 kr. *Bettes Terézia* 10 kr. *Szelezky Zsuzsanna* 5 kr. *Nagy Zsuzsanna* 10 kr. *Bettes Katalin* 10 kr. *Bettes Margit* 5 kr. *Vatai Mari* 10 kr. *Ifj. Kolozsi Istvánné* 10 kr. — Összesen 14 frt 25 kr.

Fülöp Benjaminsné ivén: (folytatólag) *Ragályi Gézáné* 50 kr. *Kriek Erzsébet* 20 kr. *Gábris Barnabásné* 30 kr. *Polgáry Károlyné* 50 kr. — Összesen 1 frt 50 kr.

Draskóczy Lászlóné *Feled*: *Draskóczy Lászlóné* 1 frt 50 kr. *Almássy Arthurné* 50 kr. *Králikné* 1 frt. *Fáy Margit* 1 frt. *Fáy Malvin* 1 frt. *özv. Draskóczy Lászlóné* (Budapest) 2 frt. *Kubinyi Gézáné* (Gömör-Pányit) 2 frt. *Kubinyi Rózsa* 1 frt. *Szelezky Zoltánné* 1 frt. *Szeiffertné Záborszky Rózsa* 1 frt. *Nagy Eleménné* 1 frt. *Török Gyuláné* 1 frt. — Összesen: 14 frt.

Samarjay Jánosné ivén: (folytatólag) *Samarjay Jánosné* 20 frt. *Bánhidly Istvánné* 3 frt. *ifj. Széplaky Lajosné* 1 frt. *id. Süteő Istvánné* 2 frt. *ifj. Süteő Istvánné* 1 frt. — Összesen 27 frt.

Máriássy Lászlóné ivén: *Farkas Ábrahámné* 1 frt. *Szentmiklóssy Istvánné* 1 frt. *Hámos Zoltánné* 1 frt. *Balás Lászlóné* 1 frt. *Máriássy Lászlóné* 1 frt. — Összesen 5 forint.

Özv. Dr. Marikovszky Istvánné ivén: Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegylete 10 frt. *Csüder Antalné* 1 frt. *Kalla Mihályné* 50 kr. *Dr. Wallentinyi Dezsőné* 50 kr. *özv. dr. Marikovszky Istvánné* 1 frt. — Összesen 13 forint.

Szerényi János, mint minden évben, ugy most is 5 frtot küldött a nőegyesülethez szegények felségítésére koszoru megváltása czimén.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

1922/1898. Eln. szám. A felügyeletem alatt levő rimaszécsi kir. járásbírósnál nyugdíjazás folytán üresedésbe jött évi 500 frt fizetés, valamint 150 frt lakpénzzel javadalmazott irnoki állásra a Nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter ur folyó évi november hó 15-én 4479 I. M. E szám alatt kelt magas rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtlak, hogy az 1883. I. t. cz. 1. és 19 §§-ában meghatározott feltételeket, hadkötelezettségi viszonyukat, s eddigi szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt folyamódványaikat, melyben az ügyviteli szabályok 5 §-ában felsorolt esetleges sógorsági vagy rokonsági viszony is felemlítendő, az ugyanazon §-ban szabályozott módon

jelen hirdetének a hivatalos lapban leendő harmad-szori megjelenésétől számítandó 4 (négy) hét alatt hoz-zám annál inkább nyújtás be, mert a később vagy nem szabályszerű uton érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Megjegyzem, hogy ezen állásra csak oly folyamódó fog kinevezetni, a ki testi alkalmatos voltát közhatalosi orvosi-bizonyítvánnyal igazolja és hogy a hasonképzett-séggel bíró, kiszolgált és igazolvánnyal ellátott altisztek az 1873. II. t.-cz. értelmében elsőbbséggel bírnak.

Rimaszombat, 1898 évi november hó 17-én.

Kubinyi Aladár, kir. tsv. elnök.

Felelős szerkesztő: **LUKÁCS GÉZA**.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

1-2

Helpa község volt urbéréseinek alulirt meg-bizottjai közhírré teszik, hogy a nevezett urbéresék tulajdonát képező, a község határában elterülő 26 69 kat. holdon jobbra luz, esekélyebb mennyiség-ben jegyen- és erdei fenyőből álló erdejéből 3846 tömör m³ becsült **haszonfa** fog a nevezett köz-séghezánál **december hó 12-én d e. 11** óra-kor megtartandó nyilvános árverésen a leg-többet ígérőnek **eladatni**. Kikiáltási ár m³-ként 2 frt 25 kr., tartoznak árverezők bánatpénz fejében az árverést megelőzőleg 865 frtot készpénzben letenni. Az árverési feltételek a község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Helpa, 1898 november hó 10-én.

Bentsik Ernő, Orankin Mihály,
kjegyző. bíró.

Hirdetmény.

292/1898. vh. szám Alulírott bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1898. évi 4935 számú végzése következtében **dr. Sugár Jakab** által képviselt **Buchalter Mártonné** javára, **Tóth István** és **neje** ellen 73 frt 04, és 260 frt s járuléka erejéig 1898. évi június hó 16-án foganatósított kielégi-tési végrehajtás útján foglalt és 1728 frtra becsült termények és szobabeli bútorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró V. 36/1898. sz. végzése folytán 73 frt 46 kr., 260 frt tőkeköve-telés, ennek 1897. évi decz. hó 30-ik napjától járó 6 %-os kamatai és eddig összesen 92 frt — krban bíróság mar megállapított költségek erejéig **Urajon alperesnél** le-endő eszközésére **1898. évi november hó 29-ik** nap-jának délelőtt 10 óraja határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni. — A tör-vényes határidő a hirdetének a bíróság tábláján történi kitűgítését követő naptól számítatik. Kelt Rima-szében, 1898. évi november hó 14-én.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

A **gömörmezei nép- és iparbank** a 2206, 5007, 4973, 4862, 4237, 4200, 4081, 4781, 4046, 3076, 4697, 4378, 4730, 4493, 5871, 5830, 5086, 5515, 5177, 5558, 5955, 5574, 5500, 5596, 5916, 5621, 6042, 6030, 4189, 5572, 5873, 5965, 5888, 5904, 6013, 6058, 6026, 6029, 6047, 6063, 6067, 6070, 6083, 6100 és 6119. számok alatt el-zálogosított és nem rendezett kézi zálogtárgyakat, u. m. arany, ezüst pénzeket, és ékszereket, ezüst evő- és diszeszközöket, különféle értékpapirokat és betéti könyveket az **1898. évi november hó 30-ának** délutáni 2 (kettő) óráján saját helyiségében elarve-rezteti.

Rimaszombat, 1898. október 27-én.

3-3

Az igazgatóság.

Póthirdetmény.

4756. sz. — A rimaszombati királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a dr. Krausz Gyula ügyvéd, rimaszombati lakos vég-rehajtatónak **id. Csizy Miklós** rimaszombati lakos végrehajtást szenvedő elleni 14 frt 52 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 4634/898. sz. a kibocsátott árverési hirdetének a rimaszombati 984. sz. tjkvban A. 1. sorszám alatt foglalt, id. Csizy Miklós javára $\frac{1}{3}$ kiskoru Csizy Zsuzsanna javára $\frac{1}{2}$ -ad és ifj. Csizy Miklós javára $\frac{1}{3}$ -ad részben irt 1317. hrszámú ingatlan az 1881. évi LX. tcz. 156. §-a alapján egészben az 1120 frt kikiáltási árban ezen kir. törvényszék telekkönyvi helyiségébe **1899. év január hó 27-ik napjának délelőtti 10 órájára** kintüztött árverés Dickmann Testvérek vég-rehajtató érdekében és 32 frt 20 kr. tőkekövetelése s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Miről **dr. Cziner Miksa** rimaszombati lakos, mint Dickmann Testvérek képviselője,
2. dr. Krausz Gyula ügyvéd,
3. id. Csizy Miklós rimaszombati lakosok,
4. ifj. Csizy Miklós zeherjei lakos és
5. Rimaszombat város arvaszéke kiskoru Csizy Zsuzsanna képviselőjében értesítettnek.

Rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1898. évi november hó 11-én.

Altdorffer, kir. tszéki bíró.

FLEISCHER és TÁRSA

gazdasági gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélsze-rűen s gondosan gyártott jöhirnevű gépeit, nevezetesen:

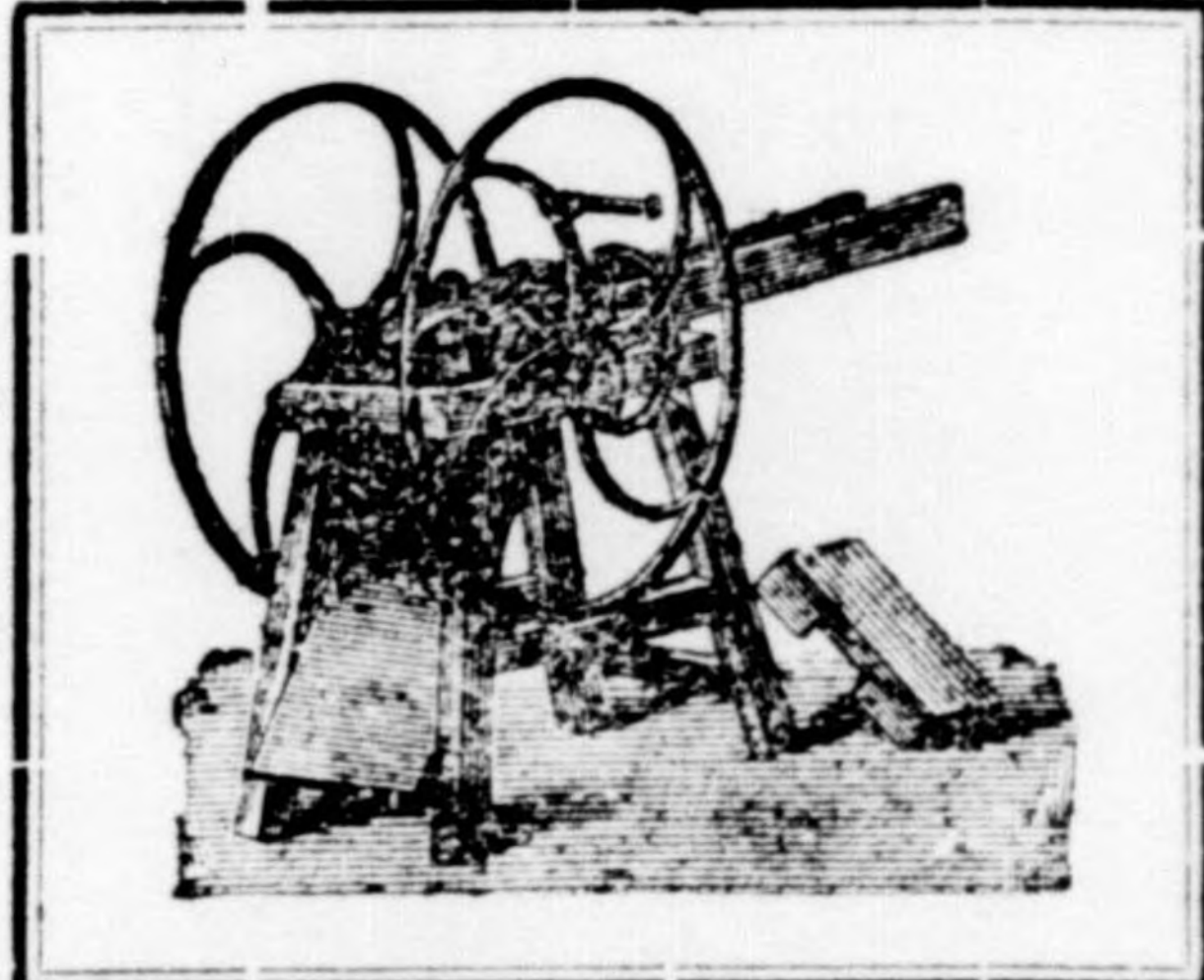
Szecs-kavágókat, kézi- vagy járgányhajtásra.

Répavágókat és tengeri-morzsolókat.

Olajsajtolókat és olajmag-pörkölköket.

Olajmag-zúzókat, továbbá

Örlő és daráló malmokat,

Progress-tisztítógépeket, lisztosztályozó hengereket, szivattyúkat, gőzgépeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezések stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. — Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődének gyárt-mányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

1-6

Alapított 1868-ban.

Van szerenesénk a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy a jelen sasonban

férfi-, női- és gyermek lábbeli raktárunkat

budapesti és bécsi árukkal egészen a mai kívánalmaknak megfelelően felszereltük. — Uj gyárakkal való megismerkedésünk által azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy nagyra becsült vevőinknek **jó, tartós és izléses árukkal** és az eddiginél

sokkal jutányosabb árakon

szolgálhatunk; még pedig a következőképen:

Férfi czipők:

1 pár erős sima czipő kettős szegezett talppal . . .	2.40
1 pár erős víkszörből készült czipő kettős szegezett talppal . . .	2.80
1 pár erős borjúbőr borított czipő kaplival, szegezett talppal . . .	2.80
1 pár ugyanolyan, finomabb kiállítású karlsbádi . . .	3.40
1 pár finom víkszos borított szegezett talppal . . .	4. —
1 pár erős posztó-czipő, bőrral borítva . . .	4. —

Női czipők:

1 pár erős borjúbőr czipő szegezett talppal . . .	2.50	től feljebb
1 pár finom zergebőr czipő kaplival, varrott vagy szegezett talppal . . .	3.40	" "
1 pár finom kesztyűbőr, selyem czúggal . . .	4.50	" "
1 pár posztó-czipő, nyusztal körül . . .	1.40	" "
1 pár posztó hazi czipő . . .	1. —	" "
1 pár posztó-czipő, czugos, szeg. talppal . . .	2.90	" "
1 pár posztó-czipő, bőrral borítva . . .	2. —	" "

Ezenfelül mindenféle kiállítású gyermek- és leány-czipők nagy választékban a legjutányosabb árakon kaphatók.

Mérték szerinti megrendelések saját műhelyünkben a mai kívánalmaknak teljesen megfelelően készíttetnek tekete és színes bőrből.

Vadászok figyelmébe! Teljesen vízhatlan **vadász-csizmák** és **czipők**, továbbá angol szabású női és férfi **lovagló-csizmák**, valamint **korcsolya- és kerékpár-czipőket** a legjutányosabb árban készítünk.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve

mely tisztelettel

Kovács Zsigmond örökösei

RIMASZOMBAT, Főter (saját házában).

A Dr. Högyes-féle szab. Asbest talp-bélés clarusító helye.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox valódi sodingeni gyártmány, sok kiállításon kintüetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** esillagos aczélból és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint. 6-26

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Hirdetmény.

3997. sz. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. állam-kincstár** végrehajtatónak, Restás Józsefné és Restás Józsefné mint kk. Restás Zsuzsanna és kk. Restás Mária t. t. gyámja uraji lakosok végrehajtást szenvedő elleni 23 frt 53 kr. tőke s jár. iránti árverési ügyében a vég-rehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §-a s a kö-vetkező §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Uraj községben fekvő, s az uraji 13 sztkönyvben foglalt A. 3-16 sorszám alatt foglalt $\frac{1}{3}$ urbéri kültelekből Restás József, kk. Restás Zsuzsanna és kk. Restás Mária B. 7. 8. és 9. alatti $\frac{15}{45}$ öd résznyi birtok illetőségére az özv. Restás Józsefné, szül. Han-gonyi Rozália javára bekebelezett özvegyi jog épségben tartása mellett 346 forintban és az uraji 166. tjkvben A. I. 1-2. sorszám alatt foglalt 5/c hrszám ház és 12/c hrszámú kertből Restás József, kk. Restás Zsuzsanna és kk. Restás Mária B. 4 5 és 6. alatti $\frac{30}{70}$ -ed résznyi birtok illetőségére a 160 frtban ezennel megállapított kikiáltási becsárban elrendelte, annak megtartására határ-

napul **1898. évi december hó 23-ik napjának d e 10 óráját Urajon a község házához** üzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok a becsáron alól is el fognak adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %, azaz 34 frt 60 krt s 16 frtot készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kézzébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1898. évi szeptember hó 30-án.

Vozary, kir. tszéki bíró.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
oilághírű spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az etökelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
Saját fiók: Budapest
csakis: IV. Kössuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casinoval szemben.